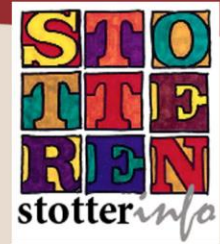

Naar een nieuwe menselijke relatie met de cliënt

Ook in de gezondheidszorg komen we in aanraking met het principe sociale gelijkwaardigheid en ideeën die hier een uitwerking van zijn. In de negentiende eeuw zijn mensen zich gaan bewegen in de richting van die gelijkwaardigheid.

Dit betekent dat de relaties op individueel niveau veranderen, zoals die van

- man en vrouw
- leerkracht en leerling
- ouder en kind

en die van

- arts, verpleegkundige en patiënt
- therapeut en cliënt

Op grote schaal zien we nieuwe verhoudingen tussen

- de verschillende naties in de wereldgemeenschap
- meerderheidsgroepen en minderheidsgroepen in een samenleving

Mensen zoeken individualiteit, onafhankelijkheid, zelfstandig denken en verantwoordelijkheid. Dit zelfstandig onderzoek van de waarheid komt overal tevoorschijn.

Tegelijkertijd denken we internationaal.

We zien de noodzaak van een

- internationale taal
- internationale wetgeving
- internationale economie
- internationale gezondheidszorg

Wat betekent dit voor de relatie therapeut - cliënt?

Volgens de oude idee is de hulpverlener degene die het werk doet en de patiënt is geduldig (Engels: patient). De verwachting is dat de patiënt de genezing afwacht.

In de nieuwe verhouding neemt de cliënt gezondheidsklachten zelf in de hand.

In deze verhouding krijgt de cliënt de ruimte te doen wat hij of zij zelf kan doen.

Dit sluit aan bij individualiteit en verantwoordelijkheid voor eigen gezondheid.

Natuurlijk vraagt dit van de hulpverlener van denkwijze te veranderen. Deze nieuwe denkwijze maakt een nieuwe relatie mogelijk tussen de therapeut en de cliënt.

Deze relatie is gebaseerd op samenwerking.

Lezing, gehouden door Marion Walraven-Raming, aan een opleiding voor artsen en verpleegkundigen

Banská Bystrica, Slowakije